



บทความและการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ตรวจการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
 บาล เกตบอลแบบสหศึกษาและแบบแยกหญิงชายที่ได้ทำมาแล้ว พอสรุปได้ดังนี้คือ

พรณี มนัสไพบุลย์ ได้ศึกษาเรื่องสหศึกษากับการพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครและธนบุรี โดยใช้แบบสอบถาม ได้พบว่า นักเรียน
 วิทยุทั้งชายและหญิงในโรงเรียนสหศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศได้ดีกว่า
 นักเรียนวิทยุทั้งชายและหญิงที่เรียนในโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง และ
 นักเรียนวิทยุในโรงเรียนสหศึกษามีพัฒนาการทางสังคมดีกว่านักเรียนในโรงเรียนที่จัดสอน
 เฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง ความคุ้นเคยระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงในโรงเรียนสหศึกษาได้
 ช่วยขจัดความอากู้อากเห็นระหว่างเพศให้น้อยลง นักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาส่วน
 ใหญ่สนิทสนมกันเกี่ยวกับการเรียน แต่นักเรียนในโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใด
 เพศหนึ่งส่วนใหญ่จะสนิทสนมกันเรื่องเพื่อนต่างเพศ ทั้งยังพบอีกว่า การจัดการศึกษาแบบ
 สหศึกษาไม่ได้เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาระหว่างเพศ และยังสามารถเสนอแนะให้จัดโรงเรียน
 มัธยมศึกษาเป็นแบบสหศึกษา เพราะนอกจากจะเป็นการประหยัดแล้วยังเป็นการส่งเสริม
 พัฒนาการทางสังคมให้แก่เด็กอีกด้วย¹

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ได้ทำการวิจัยเรื่อง
 ความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูเกี่ยวกับการศึกษาแบบสหศึกษา ได้พบว่า นักเรียนฝึกหัด
 ครูเห็นสมควรให้จัดสหศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูร้อยละ 92.20 ส่วนที่เห็นสมควรให้จัดใน
 โรงเรียนมัธยมศึกษาร้อยละ 68.10

¹พรณี มนัสไพบุลย์, "สหศึกษากับพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้น ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ปีการศึกษา 2505" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษา
 มหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2505), หน้า 498 - 500.

ปัญหาที่สำคัญที่สุดในการจัดการศึกษาแบบสหศึกษา คือ ปัญหาทางด้านการปกครอง รองลงมาคือ ปัญหาทางคานสังคม

นักเรียนส่วนมากเห็นว่าเพื่อนต่างเพศน่าคบ การเรียนและการทำงานร่วมกัน เป็นไปโดยปกติ การช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศก็ปฏิบัติเหมือนช่วยเหลือเพื่อนเพศเดียวกัน การปฏิบัติตัวในสังคมระหว่างนักเรียนชายหญิงส่วนมากอยู่ในระดับดี และปานกลาง นักเรียนชายหญิงในโรงเรียนสหศึกษาส่วนมากแต่งกายเรียบร้อยดี นักเรียนหญิง มีแนวโน้มที่ประหยัคมากกว่านักเรียนชาย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยยังได้เสนอแนะไว้ด้วยว่า สถานศึกษาฝึกหัดครูทั้งหลาย ควรจัดการศึกษาเป็นแบบสหศึกษา เพราะนักเรียนชอบให้เป็นเช่นนั้น ซึ่งน่าจะเป็นผลดี เพราะเป็นไปตามความสนใจของผู้เรียน²

อคุลย์ คนยัง ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด พระนครและธนบุรี ที่มีต่อการจัดการศึกษาแบบสหศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ได้พบว่า ด้านการปกครอง ครูทั้งในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใด เพศหนึ่ง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาควรเป็นโรงเรียนสหศึกษาเพราะ ปรากฏว่านักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษามีความประพฤติดีกว่านักเรียนชายในโรงเรียน ที่จัดสอนเฉพาะเพศชาย การยกพวกตีกันส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนมาจากโรงเรียนชาย ความประพฤติ กิริยามารยาทของนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาก็ดีกว่านักเรียนในโรงเรียน แบบที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง

สำหรับเรื่องที่คาดว่าจะมีปัญหาในด้านการปกครอง เช่น จะมีปัญหาทางชู้สาว เพราะนักเรียนอยู่ใกล้ชิดกัน ครูมีความลำเอียงเข้ากับเพศใดเพศหนึ่งเกิดความไม่เสมอภาคกันระหว่างเพศ บุคลิกลักษณะของนักเรียนชายจะไม่เป็นไปตามธรรมชาติ นักเรียน จะฝึกใฝ่เรื่องเพศจนเสียการเรียน จะเกิดความอิจฉาริษยานินทาวร้ายระหว่างเพศ

²หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, "รายงานการวิจัย เรื่องสอบถามนักเรียนฝึกหัดครูเกี่ยวกับการสหศึกษา ปีการศึกษา 2504" หน้า 46 - 48.

จะทำให้จารีตประเพณีบางอย่างเสื่อมไป นักเรียนกลายเป็นผู้ไม่รู้จักรับผิดชอบเพราะถูกควบคุมมากเกินไป ปัญหาเหล่านี้ครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่เห็นว่า ไม่เป็นปัญหาสำคัญอย่างใดเลย

คานการเรียนการสอน ครูทั้งโรงเรียนสหศึกษากับครูโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่งมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาคานการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่จัดการศึกษาแบบสหศึกษาคงนี้คือ ครูควรมีความรู้ทางจิตวิทยาเป็นอย่างดีและต้องทราบปัญหาของนักเรียนทั้งสองเพศ นอกจากนี้ยังเห็นว่านักเรียนได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ แปลก ๆ จากเพื่อนต่างเพศ เช่น เข้าใจปัญหาของเพศตรงข้ามดีขึ้น เรียนรู้การสังคมกับเพื่อนต่างเพศ ชีวิตที่โรงเรียนเป็นชีวิตที่สมบูรณ์แบบน่ายอยู่ การจัดการศึกษาแบบสหศึกษายังเป็นผลดีต่อการเรียนการสอน เช่น สะดวกต่อการวางแผนการเรียนการสอน

สำหรับสิ่งที่คาดว่าจะ เป็นปัญหาในคานการเรียนการสอน เช่น จะลำบากในการปลูกฝังจารีตประเพณีบางอย่างแก่เพศใดเพศหนึ่ง ครูต้องสอนมากขึ้น จะเกิดความลำบากในการจัดการศึกษานอกสถานที่ นักเรียนจะคุยกันระหว่างที่ครูสอน ครูจะปกครองชั้นให้อยู่ในระเบียบได้ยาก ปัญหาเหล่านี้ครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่เห็นว่าไม่เป็นปัญหาเลย

คานการจับบริการนักเรียน ครูทั้งในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่งมีความเห็นว่า ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับคานนี้แต่อย่างใด แต่ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

คานอาคารสถานที่ ควรแยกห้องน้ำห้องแต่งตัวของนักเรียนชายและหญิงออกให้ห่างกัน ส่วนสถานที่พักผ่อน สถานที่รับประทานอาหารควรจัดไว้ร่วมกัน

คานการกีฬา ควรส่งเสริมให้เด็กเล่นกีฬาร่วมกัน ยิ่งกว่านั้นครูควรเอาใจใส่เป็นพิเศษในเรื่องสุขภาพอนามัยของนักเรียน

คานบริการแนะแนว ครูมีความคิดเห็นว่า ควรมีบริการแนะแนวในโรงเรียนสหศึกษา ครูที่ทำการแนะแนวมีทั้งครูหญิงและครูชายเพื่อที่จะได้แนะแนวได้ตรงตามปัญหาของแต่ละเพศ

ค่านักกิจกรรมนักเรียน ประธานนักเรียนควรเป็นบุคคลที่นักเรียนเลือกมา อาจเป็นเพศชายหรือหญิงก็ได้ สำหรับคณะกรรมการนักเรียนควรมีทั้งสองเพศจำนวนเท่าๆกัน โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น แสดงฝีมือในการทำงาน และกระทำกิจกรรมร่วมกัน แต่การจัดกิจกรรมตอนกลางคืนควรควบคุมอย่างใกล้ชิด

ค่านพิเศษพิเศษ ครูทั้งโรงเรียนสหศึกษาและครูโรงเรียนที่จัดสอนเพศใดเพศหนึ่ง โดยเฉพาะมีความเห็นในปัญหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ในโรงเรียนสหศึกษาดังนี้ การเรียนในโรงเรียนสหศึกษาเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการที่จะเตรียมตัวไปดำรงชีวิตและต่อสู้กับโลกภายนอก เช่น รู้จักทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ รู้นิสัยใจคอเพื่อนต่างเพศ รู้จักปรับปรุงมารยาทและความประพฤติ ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศได้ดี มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนต่างเพศ นักเรียนรู้จักควบคุมอารมณ์ได้ดี ยิ่งกว่านั้นครูส่วนใหญ่ยังเห็นว่า นักเรียนในโรงเรียนสหศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศน้อยกว่านักเรียนในโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง

สำหรับเรื่องที่เราคาดว่าจะจะเป็นปัญหาในค่านพิเศษพิเศษ เช่น จะไม่สามารถนำนักเรียนออกปฏิบัติกิจกรรมนอกสถานที่ได้ เพราะจะทำให้เกิดการครหานินทา นักเรียนหญิงและนักเรียนชายจะพากันไปดูภาพยนตร์ นักเรียนแต่งกายหรูหราเกินไป หรือการที่มีผู้คิดว่าการเรียนในโรงเรียนสหศึกษาจะทำให้เด็กมีครอบครัวก่อนถึงวัยอันควร ตลอดจนเกรงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะเข้ากันไม่ได้ เป็นต้น ปรากฏว่าเรื่องต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ครูในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง โดยเฉพาะลงความเห็นพ้องกันว่า ไม่เกิดปัญหาขึ้น เพราะการจัดการศึกษาแบบสหศึกษาแต่อย่างใด

ค่านการบริหารโรงเรียน ครูส่วนใหญ่เห็นว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาควรจัดการศึกษาแบบสหศึกษา เพราะจะได้ครูที่มีความสามารถหลาย ๆ ด้านมารวมกัน อาจทำให้ครูมีความกลมเกลียวและร่วมมือกันได้ดี ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะครูได้ทำการสอนตามแนวทางที่เขาถนัด นอกจากนี้ผู้ปกครองส่วนมากก็ไม่รังเกียจที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนสหศึกษาทั้งต่างก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ขณะนี้สถาบันฝึกหัดครูที่กำลังเตรียมครูที่จะไปสอนในโรงเรียนสหศึกษาอยู่แล้ว และสิ่งที่เป็นผลพลอยได้อีกอย่างหนึ่งของการจัดการศึกษาแบบสหศึกษาก็คือ รัฐบาลสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาน้อยลง

เพราะโรงเรียนสหศึกษาเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาต่อนักเรียนหนึ่งคนจะน้อยกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนั้นการจัดการศึกษาแบบสหศึกษาจะมีผลประโยชน์ในด้านนี้มากที่สุดทีเดียว

สำหรับเรื่องที่ว่า จะเป็นปัญหาในด้านการบริหารโรงเรียน เช่น จะหาครูที่เหมาะสมมาสอนในโรงเรียนสหศึกษาได้อย่างไร จะมีความลำบากในการพิจารณาความคิดเห็นความชอบของครู เป็นต้น ครูส่วนใหญ่เห็นว่า ไม่มีปัญหาแต่อย่างใด³

ในปี ค.ศ. 1966 เออร์วิล เวสเลย์ บาร์ค (Arvil Wesley Barks) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการปรับตัวทางด้านสังคมที่เพิ่มขึ้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยปีหนึ่ง ที่เรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนซึ่งจัดเป็นแบบสหศึกษา กับชั้นเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง ได้ทำการทดลองโดยแยกนักศึกษ่ออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มที่เรียนพลศึกษาในห้องเรียนแบบสหศึกษา กับกลุ่มที่เรียนแบบแยกเพศ โดยใช้แบบสำรวจการปรับตัวทางด้านสังคมของ ว็อบเชอร์นี (Washburne Social Adjustment Inventory) ให้นักศึกษาตอบแบบสำรวจก่อนทำการทดลอง และตอบแบบสำรวจนี้อีกครั้งหนึ่งหลังจากที่ได้ทำการทดลองไปได้ 14 สัปดาห์ แล้วนำเอาผลของคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่เพิ่มขึ้นมาศึกษาเปรียบเทียบ ปรากฏผลว่า

ในการสอนยี่กหยุน (Tumbling) และแตรมโปลีน (Trampoline) กิจกรรมของห้องเรียนที่เป็นแบบสหศึกษาก็มีลักษณะเหมือนกับกิจกรรมในห้องเรียนที่สอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง

ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาจากการสอนวิชาพลศึกษาในห้องเรียนแบบสหศึกษา กับในห้องเรียนที่สอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง

³อดุลย์ คนยัง, "ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร และธนบุรี ที่มีต่อการจัดการศึกษาแบบสหศึกษา" (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513), หน้า 60 - 65.

ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านความสามารถของการปรับตัวที่เพิ่มขึ้นของนักศึกษาที่เรียนในห้องเรียนพลศึกษาที่จัดสอนเฉพาะชายกับนักศึกษาที่เรียนในห้องเรียนที่จัดเฉพาะหญิง

ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านความสามารถของการปรับตัวที่เพิ่มขึ้นของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง

การจัดห้องเรียนแบบสหศึกษา และจัดแบบแยกสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง มีส่วนช่วยให้นักศึกษาหญิงรู้จักปรับตัวทางสังคมให้ดีขึ้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคมที่เพิ่มขึ้นของนักศึกษาอันเนื่องจากการจัดห้องเรียนแบบสหศึกษา กับแบบที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง⁴

ในปี ค.ศ. 1968 แมรี เจน แลตเนอร์ (Mary Jane Ladner) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสัมฤทธิ์ผลของทักษะและความรู้ในการเล่นโบว์ลิ่งของนักศึกษาวินิจฉัยปีหนึ่ง ในชั้นเรียนซึ่งจัดเป็นแบบสหศึกษากับชั้นเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง ได้ทำการทดลองโดยแยกนักศึกษาออกเป็นสี่กลุ่ม คือกลุ่มสหศึกษาสองกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนแบบแยกเพศสองกลุ่ม จากการศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของมัชฉิม เลขคณิตในการทดสอบก่อนการฝึกและหลังจากการฝึก ปรากฏผลว่า

1. ทุก ๆ กลุ่มมีความรู้และทักษะในการเล่นโบว์ลิ่งดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ
2. ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในค่าของมัชฉิม เลขคณิตของความสัมฤทธิ์ผลในทักษะการเล่นโบว์ลิ่งระหว่างกลุ่มนักศึกษาหญิงล้วนกับกลุ่มนักศึกษาหญิงที่เรียนรวมกับนักศึกษาชาย และนักศึกษาชายล้วนกับนักศึกษาชายที่เรียนรวมกับนักศึกษาหญิง
3. ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในค่าของมัชฉิม เลขคณิตของความสัมฤทธิ์ผลด้านความรู้ในการเล่นโบว์ลิ่งระหว่างกลุ่มนักศึกษาชายล้วนกับกลุ่มนักศึกษาชายที่เรียนรวมกับนักศึกษาหญิง

⁴Arvil Wesley Barks, "Gain in Social Adjustment of Co-educational Classes and Segregate Classes in Physical Education," Dissertation Abstracts, 27 (May, 1967), p. 655-A.

4. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในค่าของมัชฌิม เลขคณิตของความสัมฤทธิ์ผล ความรู้ในการ เล่นโบว์ลิ่งระหว่างกลุ่มนักศึกษาหญิงที่เรียนร่วมกับนักศึกษาชาย และกลุ่ม นักศึกษาหญิงล้วน⁵

ในปี ค.ศ. 1969 เชลบี ไบรท์วิลด์ (Shelby Brightwill) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการเรียนในชั้นศึกษาและชั้นแยกเรียนเฉพาะชายหรือหญิงต่อความสัมฤทธิ์ผลใน วิชาเทนนิส ผู้เข้ารับการทดลองเป็นนิสิตชายและหญิงจำนวน 64 คน ไม่เคยได้รับการฝึก หัดเทนนิสมาก่อนเลย แบ่งออกเป็นสี่กลุ่ม เป็นกลุ่มสหศึกษาสองกลุ่ม อีกสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มชายล้วน อีกกลุ่มหนึ่งหญิงล้วน หลังจากแบ่งเป็นสี่กลุ่มแล้วทำการทดสอบก่อนการ ฝึกเกี่ยวกับความสามารถในการเล่นเทนนิส และทดสอบอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่เรียนแล้ว 14 สัปดาห์ แล้วนำเอาผลของคะแนนทางทักษะที่เพิ่มขึ้นมาศึกษาเปรียบเทียบ ปรากฏผลว่า

1. ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของความสัมฤทธิ์ผลในการเล่นเทนนิส ระหว่างกลุ่มนักศึกษาหญิงล้วน กับกลุ่มนักศึกษาหญิงที่เรียนร่วมกับนักศึกษาชาย
2. ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของความสัมฤทธิ์ผลในการเล่นเทนนิส ในกลุ่มนักศึกษาชายล้วน และกลุ่มนักศึกษาชายที่เรียนร่วมกับนักศึกษาหญิง
3. ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในค่าของมัชฌิม เลขคณิตของการทดสอบก่อน การฝึก กับหลังจากการฝึกของกลุ่มนักศึกษาชายล้วน
4. ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในค่าของมัชฌิม เลขคณิตของการทดสอบก่อน การฝึก กับหลังจากการฝึกของกลุ่มนักศึกษาหญิงล้วน
5. ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในค่าของมัชฌิม เลขคณิตของการทดสอบก่อน การฝึก กับหลังจากการฝึกของกลุ่มนักศึกษาชายที่เรียนร่วมกับนักศึกษาหญิง

⁵Mary Jane Ladner, "A Comparision of Bowling Achievement in Coeducational and Non-Coeducational College Classes," Dissertation Abstracts, 29 (January, 1967), 2104-A.

สรุปผล นักศึกษาหญิงในกลุ่มหญิงล้วน และกลุ่มที่เรียนรวมกับนักศึกษาชายจะมีความรู้สึกในกลุ่มเหมือนกัน ไม่ว่าจะ เป็นกลุ่มประเภทใด และนักศึกษาชายในกลุ่มชายล้วนกับกลุ่มที่เรียนรวมกับนักศึกษาหญิงก็เช่นกัน⁶

ในปี ค.ศ. 1970 แอนนา จีแอน มินนิค (Anna Jean Minnick) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการเรียนของนักศึกษาชายและหญิงในวิทยาลัยเควิส และเฮลกินส์ จำนวน 112 คน ในชั้นเรียนซึ่งจัดเป็นแบบสหศึกษากับชั้นเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง โดยพิจารณาเลือกจากผลของการเรียนกิจกรรมในหลักสูตรพลศึกษาระดับวิทยาลัย กิจกรรมที่สอนได้แก่ วอลเลย์บอล แบดมินตัน และยิมนาสติก ผลปรากฏว่าหลังจากที่ได้ทำการทดลองไปได้ 16 สัปดาห์ แล้วนำผลจากคะแนนการปรับตัวทางสังคม ที่ค้นคว้าวิชาพลศึกษา ความเข้าใจและทักษะในกีฬา วอลเลย์บอล แบดมินตัน และยิมนาสติก มาเปรียบเทียบกัน ปรากฏผลว่า

1. ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในค่าของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการทดสอบครั้งสุดท้ายระหว่างนักศึกษาหญิงที่เรียนในชั้นสหศึกษากับนักศึกษาหญิงล้วน
2. ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในค่าของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการทดสอบครั้งสุดท้ายระหว่างนักศึกษาชายที่เรียนในชั้นสหศึกษากับนักศึกษาชายล้วน
3. ถึงแม้ว่าผลการทดสอบจะไม่สามารถบอกความมีนัยสำคัญในค่าสถิติได้ แต่คะแนนในการทดสอบครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับความเข้าใจกีฬาแบดมินตันของนักศึกษาหญิงในชั้นสหศึกษาคือว่านักศึกษาหญิงล้วน
4. ถึงแม้ว่าจะไม่มีนัยสำคัญในค่าทางสถิติ แต่มัธยฐานเลขคณิตในการทดสอบครั้งสุดท้ายของนักศึกษาในชั้นสหศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคม ความเข้าใจในกีฬา

⁶Shelby Brightwill, "Effect of Coeducational and Segregated Classes on tennis Achievement," AAHPER Research Quarterly, 40 (May, 1969), 262-4.

แบบมีนิติน และทักษะในการยิงธนู มีค่ามากกว่ามัชฌิมเลขคณิตในการทดสอบครั้งสุดท้ายของ นักศึกษาชายในชั้นชายล้วน

5. ถึงแม้ว่าจะไม่มีนัยสำคัญในค่าทางสถิติ แต่มัชฌิมเลขคณิตในการทดสอบครั้งสุดท้ายของ นักศึกษาชายล้วนเกี่ยวกับทัศนคติในวิชาพลศึกษา ความเข้าใจในวิชาวอลเลย์บอล และยิงธนู ทักษะในวิชาวอลเลย์บอล และแบบมีนิติน มีค่ามากกว่ามัชฌิมเลขคณิตในการทดสอบครั้งสุดท้ายของ นักศึกษาชายในชั้นสหศึกษา

สรุปผล ปรากฏว่าหลักสูตรดังกล่าวอาจจะใช้สอนได้ทั้งในชั้นสหศึกษาหรือชั้นเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง ซึ่งได้ผลเหมือน ๆ กัน⁷

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁷Anna Jean Minnick, "The effect of Coeducational and Segregated Classes upon selected outcomes of College Physical Education Courses," Dissertation Abstracts, 31 (June, 1971), 6389-A.